

מטוב של אנש

/ יהושע הדס /

בכאב נוקב עד שיתין שבנפש, בדמעות ללא הפוגה וביגון מר המלפף את הכל, התקבלה בבוקרו של יום שישי האחרון הידיעה הנוראה על פטירתו במיטב שנותיו ובשיא פעלו, של איש החיל והחסד הרה"ח ר' חנוך יוסף ריגל ז"ל, ספרא רבא חסידי ואיש הגות, שבהשראה מרוממת עסק בהנחלת תולדותיהם והליכותיהם של צדיקים וחסידים. איש שכולו חסד והטבה לזולת, מתוך הצנע לכת.

הזעזוע פקד את הכל, במיוחד את קהילת חסידי גור בבית שמש, שם היה מעמודי התווך המיוחדים של מוסדות התורה והחסד ובתי-החסידים, ובקרב כל הציבור החרדי בעולם, שהמונים מהם למדו מספריו המיוחדים. בן ארבעים ושלוש שנה היה בפטירתו הכואבת והמטלטלת שלא הותירה איש שאנן וללא כאב עצום.

ר' חנוך ז"ל נולד בחיפה, להוריו שיבדלחט"א, הרב החסיד רבי שלמה זלמן ריגל שליט"א, מהמיוחדים בקרב חסידי גור בחיפה ולאמו תחי' אשת חינוך חשובה, בת החסיד רבי מאיר קפלושניק ז"ל, מוותיקי החסידים ועובדי השם שבקרב חסידי גור חיפה.

מאז ומקדם היתה משפחתו, משפחה מרוממת של חסידי גור ועובדי ה' מופלגים. המנוח ז"ל הרבה לכתוב וללמוד מאורחותיהם. במיוחד על זקינו, החסיד רבי הערשל ריגל ז"ל, מדמויות ההוד של חסידי גור בבני ברק, חתנו של הרב החסיד רבי חנוך העניך אירנשטיין הי"ד, מהמופלאים בקרב חסידי גור בתל אביב, שנרצח בידי רוצח ישמעאלי בירושלים בשנת תש"ז, ור' חנוך ריגל ז"ל נקרא על שמו.

את משנת תלמודו קנה בשיבות גור. בהגיעו לפרקו הקים את ביתו עם תבדלחט"א זוגתו החשובה מרת חיה רייזל תחי' בת שרה רבקה אלטע גיטל לרפ"ש בתושח"י, בתו של הרה"ח בצלאל ליברמן הי"ו מגולדרס גרין - לונדון שעמדה לימינו בהקמת בית חסידי תורתי מובהק ובחינוך ילדיהם. יחד הם השקיעו את כל כולם בחינוך בנם יחידם הבחור החשוב והשקדן יעקב מאיר שיחי', ממצוייני מתיבתא "בית ישראל" דחסידי גור בית שמש ושתי הבנות, חניכות בית יעקב גור, לתורה וליראת ה' ולמידות טובות.

בקרובי אקדש

ערב חג הפסח, בשל האיסור לצאת לרחובה של עיר, ערך המנוח את מצות שריפת חמץ בדחילו ורחימו במרפסת ביתו. למרבה האסון אירעה שם התלקחות נוראה, ור' חנוך נפצע נפצע קשים מאוד. תבדלחט"א זוגתו תחי' ובתו תחי' נפצעו, ה' ישלח להן רפואה שלימה במהרה בתושח"י. ר' חנוך הובהל לבית החולים 'הדסה עין כרם', שם

"כל אחד והצורך הנפשי שלו. הצורך הנפשי שלי הוא לחשוב על אחרים ולהנעים להם. ואכן זו סייעתא דשמיא מיוחדת שהשי"ת, החונן לאדם דעת, מגלגל לי רעיונות כאלו", כך כתב הסופר הרב חנוך ריגל ז"ל לאחד מחבריו למפעלות החסד ימים ספורים לפני חג הפסח האחרון, ובכך השליך אבוקת אור למסכת חייו המופלאה, שלמרות היותו סופר מבוקש קרע מזמנו היקר בכדי להיטיב עם הזולת ולמסוך צרי וטללי נוחם למאות רבות // ואיננו כי לקח אותנו האלוקים

להט חסידי. ספרו על אבי שושלת הקודש בעלזא

יצירה לתפארת. ספרו 'כארי יתנש' על הגר"י פלקסר זצ"ל

תשובה כהלכה. הספר אותו ערך להציל נפשות יחד עם ראש ישיבת שערי יושר

שיירי דמנה

העיניים דומעות והלב מתקשה להאמין כי אכן הידיעה קורעת-הלכבות על פטירתו של האברך הרה"ח ר' חנוך ריגל ז"ל היא נכונה. איש אשכולות היה הוא, אברך משכמו ומעלה, תלמיד חכם ואיש ספר, אדם שכולו חיות ומאור פנים, אהבת חסד בכל לב ונפש, מי שסימל יותר מכל את "חיים שיש בהם אהבת תורה ויראת שמים", והנה זה עומד אחר כותלנו, ועל אדם שכל כולו חיות ורעננות נאלצים אנו לכתוב את צמד המילים קורעות הלב "זכרוננו לברכה".

הרה"ק הרבי רבי בונם מפרשיסחא זי"ע היה אומר מפרש את מילות התפילה "בוחר בשירי זמרה", כי מדובר באדם שמתלהב בתפילתו, מתרומם בשירתו ובכיסופיו, אך מרוב רגש ובערת לב הוא מגיע עד כלות ויש מילים וזמרה שכבר אינו יכול להוציא, הם נשארים רק בהמיית הלב, ואת זה הקב"ה בוחר, את ה"שירי זמרה".

על משקל זה חידש מרן ה'פני מנחם' מגור זי"ע מטבע לשון, כשם שיש שיירי זמרה כך יש שיירי דמעה, ("דאס נישט אויסגעוויינטע טרערין"). ישנם דמעות שיצאו, דמעות בהן הצליחו לבטא את הכאב, אך ישנם גם הדמעות שנותרו לבעבע בלב פנימה, הדמעות שלא יצאו ובהם הקב"ה בוחר יותר מכל.

נדמה שבתקופה הזו אנו עומדים במצב הזה של "שירי זמרה", אי אפשר להשתתף בלוויה, לא יכולנו אפילו להתכנס לתפילות ולבקוע שערי שמים למען רפואתו, אם כי נערכו תפילות משותפות של כל אברכי השטיבל באמצעות הטלפון, אבל תפילה מול ארון הקודש וברוב עם לא יכולנו לקיים. הלוויה נערכת בירושלים במעמד מצומצם בשל מגבלות משרד הבריאות, וכולם עומדים מרחוק לא מורשים להשתתף ולא לשמוע דברי נהי, ומשכן גם לא יכולים לשפוך דמעות כמו שבאמת צריך היה להיות בימים של שיגרה, בלוויה כמו של ר' חנוך ז"ל איש אשכולות שרבים חבים לו, לווייה שבוודאי היו מגיעים אליה אלפים ובוכים יחדיו על סילוקו של בן עליה.

מי יודע אולי הם אלו "השירי זמרה" שהקב"ה רוצה מאתנו בשעה קשה זו, דווקא את הכאב שיש לכולנו על כך שלא יכולים לבטא את הצער ולהוציא את הכאב החותך בכולנו בשל השעה הטרופה, ואת הדמעות שלא יכולים לצאת בלווייתו בשל היותנו ספונים בבתים, אבל הם חוסמות את ערובות עינינו, ולוואי ובזה הקב"ה יבחר ויאמר לצרותינו די, יחזק את המשפחה היקרה והשבורה באסון הנורא הזה, ואת כל הידידים הרבים שפזורים בבתיהם ודמעתם על לחיים, ומחה ה' דמעה מעל כל פנים ונאמר אמן.

בכאב ובדמעה
ח.ב.

להרבות כבוד שמים וחסד

אלו שהכירו את ר' חנוך ריגל שבכתב, לא תמיד ידעו מיהו ר' חנוך ריגל שבעל פה. לצד כישרון הכתיבה והביטוי, בורך גם בתבונה ובפיקחות נעימה. יכול היה להלך כנגד רוחו של כל אחד באופן מופלא. וכדרכו כל ימיו, גם את היכולות הללו רתם וניצל כדי לרומם כבוד שמים ולהרבות חסד.

מטבע הדברים רוב המעשים שעשה לא יסופרו. שכן היה איש סוד שהעדיף לפעול מאחורי הקלעים, להביא שלום בין אדם לחברו ולפתור בעיות קשות שהתעוררו במקומות שונים.

כל חבריו ומכריו יעידו, כי ר' חנוך היה איש אשכולות, אברך משכמו ומעלה, תלמיד חכם ואיש ספר, אדם שכולו חיות ומאור פנים, אהבת חסד בכל לב ונפש. תורתו היתה קבע בבית החסידים, והיה ידען ודבוק ברבוה"ק מגור ובתורתם הק', באמונה תמה ללא שיור.

החלל שנפער עם הסתלקותו בקהילת גור בבית שמש, עצום וקשה. שכן ר' חנוך היה המוציא והמביא בכל תחום ובכל עניין. עשה והוביל כמעט כל מיזם של חסידות, חסד ויראת שמים.

הכל מתנים את האבידה הנוראה לעיר בית שמש למוסדות התורה. הוא היה זה שעמד ותמן בכולל 'לומדים' המרכזי של קהילת גור בעיר ובמפעלי החסד שלה. שלא לדבר על פעלו למען קופת 'אהבת חסד', קופת הצדקה המרכזית של קהילת גור בבית שמש.

ה' חננו בכישרון כתיבה נדיר שלא רואים, והוא ניצל את זה במקסימום בשביל להיטיב ליהודים. הוא ניסח את הפרוגרמות והתוכניות והנוסחים של מבצעי 'אהבת חסד', גם הופיע בעצמו בכמה-וכמה בתי חסידים בנאומי התרמה. בשבת אחת של מגבית רץ לדבר בשלושה או ארבעה שטיבלעך, לא חס לא על הכוח ולא על הזמן שלו. ראשי הקופה מעידים ללא הסתייגות כי באופן ישיר בזכותו גויסו מיליונים רבים של שקלים לצדקה.

מעבר לזה, הוא היה כל כולו חסד באופן אישי. מעשים רבים שאנשים מהחוץ אינם יודעים והוא לוקח עמו את סודותיו מעלה.

הרוח החיה

אחד מחבריו לשטיבל 'תפילה למשה' בו היה ר' חנוך מעמודי התווך, מגולל בכאב ומספר: כעשרים שנה זכינו כי ר' חנוך ז"ל יפאר את השטיבל שלנו 'תפילה למשה', כולם שווים לטובה, אברך לתפארת, קובע עיתים לתורה, חסיד הלומד ומתעמק בספרי רבותינו הק' וידען עצום באורחותיהם ובמנהגיהם. נושא בעול עם חבריו ואף יותר מכך, גומל חסדים בהצנע לכת, ומאיר פנים לכל אחד ואחד מחברי השטיבל קטן כגדול. זכר כל אחד, ליווה כל אחד בחיוך ובמילה טובה, וכאשר היה צריך גם ידע לפעול מאחורי הקלעים בכדי לעזור ולסייע, אבל הכל

בשקט ובצניעות, כשיש כבוד הוא כבר לא שם. בכישרונות מיוחדים ומבורכים ביותר ניחן ר' חנוך, סופר מהולל שידע לברר את המילים ולהוציא ספרות משובחת כל גדולי ישראל מכל העדות והחוגים, בהתאמה מופלאה לכל נוסח ולכל סגנון. הידיעות שלו בהיסטוריה היהודית, בתולדות החסידיות ובכלל בקורות עם ישראל, היו נרחבות ביותר, תמיד מתוך עומק, ירידה לפרטים וזיכרון פנומנלי, ולמרות כל האוצר הגדול שהוא הכיל, לא גבה ליבו ולא רמו עיניו, חיפש ומצא מסילות לליבו של כל יחיד, היה חבר של כל אחד, מהמזרח ועד המערב, עם כולם באותו מאור פנים ועם מילה טובה.

במשך השנים היה מפרסם בכל ערב שבת מודעות בשטיבל על השמחות שיש באותו שבוע בשטיבל, ור' חנוך שילב כשרון ולב בכדי שמודעות אלו לא יהיו שבלוניות, אלא לכל אברך ואברך היה כותב שבחים המתאימים לו, לאחד על השיעורים שמסר, לשני על ההתמסרות שלו לקהילה, לשלישי על היותו מטיב נגן ומשמח אלקים ואנשים בתפילותיו. אומנות של ממש הייתה מלאכה זו להאיר את הנקודה המיוחדת שיש בכל אחד, ור' חנוך אף לא הסתפק בכך, אלא לבד מהמודעה שתלה בשטיבל, היה מביא גם לאחד מילדי המשפחה עותק מהמודעה שיביא עמו לבית, בכדי שבמשפחה ידעו כמה מעריכים ומכבדים בשטיבל את אביהם על סגולותיו.

כותלי בית המדרש יעידו גם על השיעורים הרבים שהיו לו במהלך השנים בשטיבל, הוא היה כידוע סופר בעל שם עולמי ומבוקש ביותר, כל שעה שלו הייתה חשובה, אך למרות הכל היה קורע מסדר יומו העמוס שעות רבות ללימוד, לימוד מתוך רענונות, וכן שעות רבות לעשיית חסד ולקדם את מפעלי החסד והצדקה בקהילה.

אי אפשר שלא להתעורר ולדמוע כאשר נזכרים מהתפילות שלו, ר' חנוך היה בעל תפילה מיוחד במינו, היה לו נוסח מרגש שיוצק תוכן בכל מילה, קול ערב ומעורר. בתפילות שלו לפני התיבה, ובמיוחד בימי חג ומועד, היה מרים עמו את כל הקהל בתפילתו.

בשעות קשות אלו של כתיבת השורות כאשר המילים מתערבות בדמעות, ברור שקשה למצות את דרכיו ופועלו הברוך של ר' חנוך ז"ל, שכן לא היה תחום שהוא לא היה שם, אם זה בתורה ואם זה בחסד, אם זה בתפילה ואם זה בחסידות, עבור אברכי השטיבל הוא היה אחד מעמודי התווך, נשא על ליבו עול גדול, והיה חשוב לו להיטיב עם כל אחד, להשתתף בשמחה גם כאשר קשה, ולהיות עם כל אחד גם בזמנים הפחות מאירים שלו.

בשבוע האחרון שלפני חג הפסח, כאשר כולם היה נצורים בבתיהם ושבתו למגינת לב שערי בית המדרש, התקשר ר' חנוך לאברכי השטיבל איש איש בתורו בכדי להתרים אותם עבור מצוות 'קמחא דפסחא'. הוא עשה זאת כדרכו, לא לחץ על איש לתרום, 'לא דחוף ולא בוער', אלא עם חצי חיוך ועם חצי מילה, תוך כדי שהוא מנסה לדובב את האברך מולו אולי הוא בעצם צריך עזרה

לאורו של צדיק. סדרת הספרים שכתב על האדמו"ר זצ"ל מנדבורנה

זכה וזיכה את הרבים. הספר שכתב על תולדות האור החיים הקדוש

בשליחותו של הצדיק. הספר שכתב ר' חנוך על האביר יעקב

איש בית שמש: השליחויות מהאדמו"ר רבי דוד, והדאגה למען עתיד העיר

החרדי מן העיר. ככל שהיתמרו הלהבות לגובה רב יותר, כך ברור יותר ויותר: זה לא ראש העיר, גם לא הסייעות החרדיות, אפילו לא הבניה ברמב"ש ג'. זה גם לא הצביון החרדי. זה פשוט הטירוף שאחז בקבוצה צעקנית בבית שמש, שאין בעולמה מאומה זולת הגבהה חומות בין החרדים ליתר התושבים. לא אתפלא, אם אשמע שאחדים מהם משכנו את כל רכושם לצורך מימון המאבק.

"כפי שנכתב השבוע בעיתון 'חדש', ראש העיר הוכיח יכולת מרשימה של התמודדות בחזית התקשורתית. כוחו בתחום זה אינו סוד, וגם תלונות שיש לחלק מן התושבים בתחומים אחרים לא יאפילו על צלילותו בשעת מדון.

"אני מניח גם, שהמערכת המדברת את ראש העיר פועלת יפה. אין לי הבנה ביח"צנות פוליטית ו/או מוניציפאלית, ובתור שכזה ברור שאניח שראש עיר המבין בעצמו בתקשורת ידאג שהדוברות שלו תפעל היטב, נכון ונכון.

"עד כאן הכל ברור ואין בו חדש. אלא שאני מוטרד ממשוהו אחר לגמרי.

"הרי אין ספק, שגם המסיתים והמסכסכים מכוונים לתאריך פוליטי - יום הבחירות. הם עדיין רואים את הבחירות האחרונות כ'תאונה' ומאמינים שאם לא יתגבש גוש חברתי סביב מועמד חרדי, לא יהיה לו סיכוי. לא זו בלבד, אלא שהם מניחים שהבחירות הבאות יהיו ההזדמנות האחרונה שלהם. כי בעוד שבע שנים יתגוררו כאן עוד כמה אלפי משפחות, ועוד כמה אלפי ילדים יתבגרו ויוכלו לממש זכות בחירה, ואז כבר לא יצטרכו 'גוש חברתי'. הם חולמים, שנצחון בבחירות הבאות יבלו את ההתחרדות המאיימת עליהם כל כך.

"כי לא משנה אלו התפתחויות ותהפוכות פוליטיות יתרחשו בזירה הפוליטית הפנים-חרדית בעירנו, ואלו יומרות וגחמות יתחרו ביניהן בדרך לקלפי, השאלה הבולטת תהיה: ראש עיר חרדי או לא. נקודה. והם צודקים. לפחות בכך שהם פתחו במסע ויצאו לדרך בשלב מאד מוקדם. וזה אומר, שגם אנחנו - קרי הציבור החרדי - צריך לצאת למסע הסברה משלו.

"ברור שכל הסברה שתוצג באופן ישיר ומובהק ככזו הבאה מהמערכת הפוליטית, לא תיקלט באותה 'איכות שמע' כהסברה-כלל-חרדית שתדבר על יחסי השכנות וכו'. אני מניח שכל עלון הסברה שיציג את ראש העיר או את הסייעות החרדיות, או אפילו את הקואליציה בשיתוף עם מאיר בלעיש, לא יחלחל. הוא אפילו יגרור תגובה נגדית ואין לדבר סוף.

"אבל אם עשרים החודשים הבאים (עד לפתיחתה הרשמית של מערכת בחירות מוניציפאלית) ינוצלו למסע הסברה עקבי, יסודי ונוגע ללב, אשר ידבר אל התושבים הוותיקים בשפתם - ולא בשפה פוליטית אלא בשפה יהודית, בנימה אנושית ועל מצע חברתי - יהיה זה משקל נגד, ואולי אף משקל מכריע, כנגד רודפניו.

"אינני יודע איך עושים זאת, כשם שיתכן גם שאלו שכן יודעים כבר מתכננים איך לעשות. מעולם לא חשבתי על כך ברמה מעשית, וגם כעת לא בעל זמן אנוכי כדי להקדישו למטרה חשובה זו. לא באתי אלא להציף את הבעיה ולהציע דרך פעולה בפני מי שאמונים על הסברה חרדית בבית שמש במשך שנים כה רבות.

"במילים ברורות: אני קורא להקים מיד 'מטה הסברה', כי הקמתו במסגרת 'מטה בחירות' עשויה להתגלות כמאוחרת מדי...

את דבריו הנוכחים שכעבור שנתיים התבררו כמה הם מדויקים וקולעים השערה, חתם ר' חנוך ז"ל במשפט "כפי שפתחתי, אף כעת אינני רואה צורך להאריך. בטוחני שהדברים מובנים גם בתמצית כתיבתם, ואני די לי בהעלאתם ובהצגתם בפני מי שאני מכיר ורואה כעוסקים במלאכה זו בדיוק".

///

פטירתו של ר' חנוך ז"ל בעל עט הזהב וחכמת הלב היא אבדה גדולה לכלל ישראל, אך היא גם אבדת יחיד לעיר בית שמש, העיר בה כתב את ספריו שהתפרסמו בכל העולם, והעיר למענה פעל ודאג ולמען תושביה נרתם ועשה ככל לב ובכל נפש.

חנוך שיין

המנוח ר' חנוך ריגל ז"ל ליווה את מערכות היהדות הנאמנה בבית שמש מזה כשני עשורים, הוא לא היה איש פוליטי אלא איש של כלל ישראל, אבל עם זאת למען שמירת חומותיה הרוחניים של העיר בית שמש הוא פעל רבות וניצל את כישורונותיו הספרותיים הנדירים למען בית שמש התורנית.

ר' חנוך גם היה כידוע בן-בית ואיש סוד אצל כ"ק האדמו"ר רבי דוד שליט"א מנהריה, ואף את זאת ניצל למען בית שמש, והעביר שליחויות רבות לראש העיר הקודם ר' משה אבוטבול וכן לעסקני ציבור נוספים מבית שמש, ובכל המערכות הגדולות היה הוא האיש המקשר בין בית שמש לבין האדמו"ר הנערץ.

ביום הבחירות הגורליות בבית שמש לפני כ-6 שנים כתב ר' חנוך ריגל ז"ל לכותב השורות: "ידידי מ. עושה דרכו בחזרה מנהריה. כשסיים לדבר עם הרב על ענייניו הפרטיים, שאל אותו הרב מה קורה בבית שמש. הוא השיב, שמקווים לטוב, כי יש הצבעה באחוזים גבוהים בכל האזורים וכו". הרב סיפר שלו שר' משה אבוטבול היה אצלו וקיבל מכתב וכו'. ואז, מיוזמתו, אמר: "אתה יודע מה, אשלח לו בקבוק יין להיום בלילה". ונתן בידיו בקבוק עבור ראש העיר".

מיותר לציין כי באותו לילה חגגו את הניצחון של בית שמש אותו צפה האדמו"ר מראש! כמה שבועות לאחר מכן, כאשר המערכת המשפטית ניסתה לבטל את הבחירות עם טיעונים שונים ומשונים, וכל הארץ עמדה לראות כיצד ייפול דבר בבית שמש, היה ר' חנוך ריגל ז"ל בעצמו אצל האדמו"ר בנהריה, ואת אשר היה בקודש פנימה הוא גולל באותם ימים בכתב ששלח אל כותב השורות:

"כשהייתי אמש, בנהריה, התעניין הרב שליט"א בנעשה בבית שמש סביב הבחירות. כתבתי לו על פתק את שמו ושם אמו של ראש העיר (הרי ראה"ע דאג שכולנו נדע זאת) וסיפרתי לו את החדשות המשפטיות ואת הדיונים בלשכת היועץ המשפטי.

בתחילה הגיב ואמר: "היועץ לא יגיש ערעור", ומיד תיקן ושאל: "האם הוא כבר קיבל החלטה?". אמרתי שהוא אמור לקבל החלטה מחר (היום) ומופיעים עליו לחצים חזקים מאד, מה גם שאיננו יודעים מה מתבשל בחקירת המשטרה הנתונה תחת איפול.

הוא הרהר דקה-דקותיים, התבונן בפתק שבידו, ואמר בנחרצות: "לא משנה מה הוא יחליט, רבי משה ימשיך ויהיה ראש העיר".

אחי (ישראל) היה נוכח עמי בחדר, ויחדיו הופתענו מהנחרצות.

ר' חנוך ממשיך ומספר: "האמת, שברגע שיצאתי מחדרו של הרב ניסיתי להתקשר לראש העיר. מאז התקשרתי אליו כמה וכמה פעמים, אך די כצפוי שיחתי לא נענתה והמלים נותרו על לשוני. ראש העיר אינו מכירני - הגם שלמחרת הבחירות השגתיו והוא שמע ממני מלים מאד ברורות שהרב אמר לי על תוצאות הבחירות - ולכן לא מצאתי לנכון להשאיר לו הודעה בתא הקולי. אבל כדי שלא למנוע ממנו רוגע ושלווה, אעשה אותך שליח מצוה ותעביר לו דברים ככתבם וכלשונם".

השבוע עם פטירתו הטראגית של יקירנו רבי חנוך ריגל ז"ל, סיפר לנו חה"כ הרב משה אבוטבול כי מדובר במכלול שלם של שליחויות שקיבל במהלך השנים מהאדמו"ר רבי דוד שליט"א באמצעות ר' חנוך ריגל. היו שליחויות ציבוריות והיו גם שליחויות עם דאגה כנה לסיוע לאנשים פרטיים. "הרב ריגל היה איש מוכשר, איש סוד ונאמן, יכולנו לסמוך עליו שמה שהוא שומע לא יוצא החוצה, וכך היה הוא איש קשר נאמן בין בית שמש לחצרו של הצדיק מנהריה, שליח העושה שליחותו באמונה. פטירתו היא אבידה גדולה למשפחתו, ואבידה גדולה לכל בית שמש", אומר חה"כ אבוטבול.

כהמשך לדברים ולפעילותו של ר' חנוך, נציין כי כבר שנתיים לפני אותן בחירות גורליות, פנה ר' חנוך במכתב אישי אל פרנסי הציבור החרדי בבית שמש, והעלה את הצורך לפתוח בחזית הסברה חרדית בתוך העיר הוותיקה, בהדגישו כי חשובה ההסברה שבעתים בימי שיגרה הרבה יותר מימי בחירות בהן הציבור כבר מקובע בדעתו.

בהצעתו מסביר ר' חנוך ז"ל: "העובדה שבית שמש מוקדה בתוך צלב הכוונת, בפרט שגם נורו יריות, מחדדת בצורה חסרת תקדים את הבעייתיות ההולכת וגוברת לנוכח אופוזיציה רעשנית, החורגת מגבולות הפוליטיקה ומבקשת להדיר לגמרי את הציבור